

Så kunne vi diskutere det og forholde os til det. Og så kunne det oven i købet være, at vi kunne blive enige, og at vi kunne støtte det her forslag, frem for en diskussion nu, hvor vi i blind tillid til det politiske flertal i Folketinget er tvunget til at sige ja eller nej, måske oven i købet nej til noget, som vi måske godt kunne være gået hen og blevet enige om og sagt ja til i sidste ende. Det synes jeg er ærgerligt.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg har vurderet, at det har været nødvendigt at have et lovgrundlag til at udvikle den prøve, og det er ikke noget, som Folketingets medlemmer ikke har mulighed for at forholde sig til, for der bliver fuld offentlighed om det, fuld offentlighed om hvert evig eneste spørgsmål, der bliver udarbejdet.

Og i sidste ende er det Folketinget, der godkender, om det så, når man vedtager lov om indfødsretsmeddelelse, skal være grundlaget for at give statsborgerskab. Så det tror jeg nu nok vi skal få rigelig lejlighed til at drøfte.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Ministeren var så venlig at sige, at hele debatten havde været forudsigelig. Det kan man jo næsten kun give ministeren ret i, og det gælder måske også ministerens besvarelse.

Vi ved nemlig stadig ikke mere, end vi vidste, da vi kom ind ad døren for snart halvanden time siden, eller hvor meget det efterhånden er. Intet mere ved vi. Den bekymring, som vi har i Det Radikale Venstre, vil jeg gerne give udtryk for her i et spørgsmål til ministeren, for vi synes jo også, at det er vigtigt, at nye statsborgere skal lære noget om danske samfundsforhold og dansk historie. Det tror jeg efterhånden jeg har gentaget til hudløshed.

Kl. 14.55

Det, jeg er bange for, er, at man laver en standardiseret test, hvor man presser en bestemt danskhedsopfattelse ned over ansøgerne, en danskhedsopfattelse, som er præget af nogle meget snævre interesser, der også er repræsenteret her i Folketinget.

Så kunne vi ikke få løftet en lille flig af, hvad den der test kommer til at indeholde?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg forventer sådan set, at den her test bliver ret bred og handler om viden. Vi har jo andre debatter, hvor der er blevet brugt det her med danskhed. Altså, jeg har ingen intentioner om, at den her prøve skal handle om at teste folk i danskhed, altså i følelser eller holdninger. Det her er en test i viden.

Ved man noget om det danske samfund? Ved man noget om Danmarks historie? Ved man, at Færøerne og Grønland er en del af det danske rigsfællesskab? Ved man, hvordan det danske demokrati er bygget op? Det er den form for spørgsmål, og jeg forventer sådan set, at det bliver meget bredt og er om viden. Jeg har ikke tænkt mig at teste folk i deres holdninger til eller følelser i forbindelse med forskellige emner – det betragter jeg som en privat sag – men i viden om det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Nu kan spørgsmål om bestemte danskhedsopfattelser sagtens ikklædes et spørgsmål af mere videnskabsmæssig karakter, vil jeg så påstå.

Men i virkeligheden har jeg det næsten, som hr. Kamal Qureshi gav udtryk for lige før. Hvorfor har man ikke på et tidligere tidspunkt indledt en dialog med Folketingets partier om, hvad det kunne være, i stedet for at vi skal give sådan en carte blanche til integrationsministeren?

Jeg må også sige, at hvis spørgsmålene får den karakter, som jeg frygter, så kan man jo med denne lov også forestille sig, at der, den dag der kommer et andet flertal i Folketinget, pludselig vil blive lavet et spørgsmål, der hedder: Er tolerance, mangfoldighed, etnisk ligestilling og religiøs ligestilling udpræget danske værdier? Og det vil blive et ja, man skal svare, med en radikal integrationsminister, tror jeg godt, jeg kan sige.

Og sådan kan man blive ved med at forestille sig, hvad man skal blive spurgt om. Hvis det er om menneskerettighederne som en grundlæggende dansk værdi, så er jeg spændt på, hvordan folketingsmedlemmer fra i hvert fald Dansk Folkeparti vil reagere.

Er problemet ikke, at vi bare giver carte blanche til ministeren? Og kan ministeren slet ikke se, at der er nogle problemer i det lovfor-slag, vi nu vedtager med på en gang bind for øjnene og skyklapper på?